

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 9 de novembre de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 40. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, mentres abandonen la sala..., els informe que n'hi ha un camió mòbil de la conselleria de sanitat per a donació de sang, ací, a la porta del palau dels Borja. Ja he vist a algun diputat donant sang, al qual felicite. I, en acabar la sessió, o en algun moment, poden fer-ne ús i, aixina, aconseguim els objectius de...

Senyories, es reprén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

(*El vicepresident segon, amb el micròfon disconnectat, diu: «Ciudadanos está todo el grupo dando sangre.»*) ¿Estaran donant sang el grup...? ¿Ja estan ací?

Tenim quatre punts per a finalitzar el nostre treball d'este ple durant este matí. I crec que anem a començar el nostre treball.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 38.636, 38.634, 38.635 i 38.633)

El senyor president:

Senyories, passem al punt número 10, que és la compareixença del president del Consell –donem la benvinguda al president del Consell, vicepresidenta i Consell– per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana que formulen els grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Doy por reproducida la pregunta.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Senyor president.

Senyora Bonig.

Òbviament, anem a complir els pressupostos.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Continuem amb la pregunta. I té la paraula la síndica del Grup Popular, Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Señor presidente.

Señora vicepresidenta.

Consellers.

No se preocupe, vengo en son de paz. Vengo a ayudarle, señor presidente. (*Rialles*)

Mire, señor presidente, como bien sabe usted, la ley de presupuestos es la ley más importante que tiene un gobierno, la que marca la hoja de ruta.

Usted ya ha llegado con su gobierno casi prácticamente al ecuador, ¿no?, y estos son sus segundos presupuestos. Y, si los primeros los calificamos de ficticis, estos son superficticis.

Mire, a usted le faltan ingresos y coloca 1.325 millones de euros ficticis que, después –ya lo probamos–, los acabará eliminando. Pero el gasto está comprometido.

¿Que aún no llega a cuadrar las cuentas?, aparte de crear el CNI valenciano, una agencia..., una agencia, otra agencia, ahora la memoria histórica y agencias y más agencias, pues, usted les sube los impuestos a todos los valencianos. Más de ochocientos cuarenta millones de euros. Les sube el IRPF, sucesiones, transmisiones

Pero, si todavía no es así, le quedan casi seis mil millones para cerrar el presupuesto de 2016 y usted lo que hace es no ejecutar el presupuesto. Un 13%. Y en economía, en este lío de si abren los domingos, no abren –por favor, aclárense–, ustedes han paralizado 22 órdenes.

Pero hoy, presidente, no vengo aquí a afearle nada, no vengo. Hoy vengo a darle soluciones y a ayudarle.

Mire, señor presidente, usted igual que yo hemos sido alcaldes, usted más tiempo, de un municipio pequeño, yo un municipio más grande, pero da igual. Nosotros hemos tenido esa

suerte. Otros, como la señora vicepresidenta, han pasado directamente de las barricadas y de la oposición a la moqueta roja del Ritz. Nosotros nos hemos pateado las calles de nuestros municipios, sabemos las necesidades de nuestros conciudadanos, lo que cuesta prestar servicios.

Por eso, señor presidente, le digo que su gobierno, ante la falta de gestión, está delegando competencias en los ayuntamientos: las competencias en materia de dependencia, en Xarxa Llibres –que ha sido un desastre, tan buena es la medida que este año ni la han llevado a cabo–, las ayudas en pobreza energética...; sin dotarles de dinero.

Señor Puig, usted reclama al presidente Rajoy, a Madrid, dinero porque no puede cumplir con los servicios básicos y, sin embargo, usted está haciendo lo mismo a los ayuntamientos valencianos, (*aplaudiments*) los asfixia, les delega competencias sin dinero.

Pero, como le he dicho, hoy vengo a ofrecerle soluciones. La Ley de régimen local de la Comunidad Valenciana, que aprobamos en 2010, con el voto entre el PP y Compromís –usted votó en contra–

Usted dijo el 17 de abril de 2010, en el *Levante*, que quería que el fondo de cooperación fuera el 2,5% del presupuesto consolidado de la Generalitat valenciana, unos trescientos..., nunca inferior a trescientos millones, y calibraba usted 417 millones en aquel momento. Pero es que, además, decía, efectivamente, que era necesario.

Pero ahora usted crea un fondo, ese fondo, con 40 millones, sin ninguna cobertura legal de estabilidad de esos 40 millones en el fondo de cooperación, sin ningún criterio.

Mire, yo le agradecí, le agradecimos desde el Partido Popular su abstención, de verdad, no es un chantaje –yo se lo pedí y me dijo chantaje–, su abstención para desbloquear la situación política española. Sabe que cuenta con el apoyo del Partido Popular para mejorar el modelo de financiación de la Comunidad Valenciana. Pero queremos que usted dé un paso más, señor presidente.

Le ofrecí ayuda en febrero de 2016; usted no la aceptó. No le voy a pedir que rompa con la señora..., con Compromís, la señora Oltra ni con el señor Montiel. Le pido otra cosa. Ya sabrá usted lo que hace, es una cuestión del Partido Socialista que yo respetaré. Yo respetaré el destino, la hoja de ruta del Partido Socialista.

Lo que quiero es que usted lidere la segunda descentralización. Lo que quiero es que usted solucione los problemas de los cinco millones de valencianos que viven en los 542 municipios; que todos los valencianos, vivan donde vivan, (*aplaudiments*) tengan los mismos servicios públicos. Por eso, señor presidente, le traigo soluciones.

Y aquí tiene a los 31 diputados del Partido Popular, a los secretarios de ayuntamiento, interventores, abogados del estado, abogados de reconocido prestigio en Derecho Administrativo que han elaborado esta proposición de ley sobre financiación justa de los ayuntamientos de la Comunidad Valenciana, para cumplir lo dispuesto en el artículo 142 de la Constitución española y en nuestro Estatuto de autonomía, (*aplaudiments*) que dicen que los

ayuntamientos participarán en los tributos del estado –que ya participan–, pero también en los tributos de la Generalitat valenciana, para que haya una única financiación, lejos de clientelismo, para que los ayuntamientos, los 542 ayuntamientos, sepan cuál es la aportación de la Generalitat valenciana para mantener los servicios públicos esenciales de calidad, para que todos los valencianos sean iguales y para que no cunda esa ya frase que usted dice, «Madrid nos roba y nos ningunea», y que no digan los valencianos que Valencia y La Generalitat nos roba y nos ningunea.

Señor presidente, aquí la tiene, aquí la tiene. Está ya su preámbulo, sus artículos, sus disposiciones... Yo no digo que sea la mejor, pero hemos estado trabajando más de un año en esta ley, en una ley que le ponemos, que le ofrecemos. Abandérela usted, señor presidente. No queremos el protagonismo. Quiero que el protagonismo lo tenga «mi» presidente de la Generalitat valenciana. (*Aplaudiments*) Nosotros estaremos al lado de usted. Porque, presidente, su triunfo es el triunfo de los cinco millones de valencianos...

El señor president:

Senyoria...

La señora Bonig Trigueros:

...porque la comunitat necessita un nou model de finançament, però els ajuntaments també el necessiten.

Vosté ha sigut alcalde. Vosté sap quant costa donar serveis.

Per tant, ací està la proposició de llei per a negociar, per a canviar el que vullga. I el recolzament del Partit Popular sempre.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies.

President del Consell, té vosté la...

El señor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, señora Bonig.

Este Consell ja està liderant la segona descentralització perquè... (*Aplaudiments*) Ja ho està liderant. Ja ho està liderant, perquè, mire, se necessita... De veritat, jo és que vull ser..., a més avui, que vosté està relaxada; jo creia açò de la victòria de Trump li haguera donat més marxa, però no, està molt bé. Jo crec que està molt bé, està molt bé que parlem assossegadament.

Però li dic una cosa, amb tota tranquil·litat, ¿com és possible que vosté vinga ací a parlar del fons de cooperació local? ¿Com és possible? Si el fons de cooperació local se va aprovar, se va acordar per la federació valenciana de municipis, per tots els partits polítics a l'any 1999 a Castelló. (Aplaudiments) I, fins ara, res de res.

Clar, escolte, jo és que compartesc absolutament el que vosté diu, clar que sí. Hem de dotar a tots els ajuntaments de la comunitat, visquen on visquen els ciutadans, dels mateixos serveis, dels serveis bàsics. Però, clar, no se pot en estos moments vindre ací a exigir ja un finançament per als ajuntaments que no s'ha donat en cap temps.

És més, per primera vegada en este projecte de pressupostos que ha entrat en esta cambra, per primera vegada, hi haurà fons de cooperació local des de la perspectiva autonòmica. I hem posat uns quaranta milions, però, després, volem que les diputacions, que per això estan, que ajuden els ajuntaments i que eixe fons incondicionat arribe directament a tots els ajuntaments perquè, finalment, decidísquen ells què han de fer.

Però és que en totes les conselleries s'han augmentat les partides dirigides directament als ajuntaments, en totes. (Aplaudiments) Per tant, no sé on està el problema.

¿Hem d'anar més enllà? Sí, clar que hem d'anar més enllà, hem d'anar més enllà.

I jo el que sí que li reitere..., la voluntat de tota la cambra. I en què sí que li demane l'ajut és en allò que sí que el pot donar, i és donar-li suport a allò que ha decidit el Congrés dels Diputats fa menys d'un mes, afavorint el nou finançament per a la Comunitat Valenciana o donant suport a allò que esta cambra ha decidit. Això és el que han de fer.

Ara sols ja té la paraula el govern. El Govern d'Espanya l'únic que ha de fer és executar allò que s'ha decidit ací i allò que s'ha decidit al Congrés dels Diputats. I per això, senyora Bonig, sí que li demano el seu compromís, la seu responsabilitat i, en definitiva, en definitiva, la seu lleialtat al poble valencià, la seu lleialtat. Això és el que li demane.

Per la resta, pel que fa al fons i pel que fa, en general, al finançament dels ajuntaments, estem absolutament en la mateixa línia.

I, mire, Xarxa Llibres. Xarxa Llibres ha estat un èxit. N'hi han 320.000 famílies que estan millor que fa un any. (Aplaudiments) Escolte, pregunte-li a qualsevol família si estava millor quan havia de pagar llibres o quan no ha de pagar llibres. És que és prou elemental, és prou elemental.

I este any ja no s'ha fet igual perquè este any ja estem avançant, ja n'hi han bancs de llibres. I cada vegada s'aconseguirà eixe gran objectiu, que és un objectiu de l'Acord del Botànic, que és que totes les famílies siguin iguals també en l'accés als llibres de text i millorant la igualtat i l'equitat entre les persones, entre els xiquets i les xiquetes a l'hora d'accedir a l'educació.

Per tant, eixe és el full de ruta. I eixe full de ruta, si vostés volen que l'augmentem, que hi haja més voluntat de continuar no només parlant d'una llei de règim local que la van

fer vostés i que l'han incomplida sistemàticament, sinó que, a més, jo el que sí que els propose és que se faça una llei de finançament dels ajuntaments de les corporacions locals. En això jo crec que sí que hi ha una possibilitat. Però no és una llei de part, no és una llei que faça una part; una llei que, nosaltres..., a més ja ho vaig dir –escolte, és que ho vaig dir en el debat de l'estat de la comunitat–, és una llei que se farà d'acord en la seua participació, en la participació dels altres grups per tal de garantir a mitjà termini tot el que és el finançament dels serveis públics fonamentals en els ajuntaments.

Però, per això, senyora Bonig, crec que n'hi han qüestions que són bàsiques i fonamentals.

Mire, esta setmana hem rebut una altra mala notícia. La mala notícia és que el senyor Montoro ha cobrat els 18,9 milions d'euros que, gràcies a la seu nefasta gestió, la Comissió Europea ens va multar.

Per tant, s'ha de canviar, d'una vegada per totes, la direcció unilateral i la direcció d'ocultar el problema valencià i d'ocultar, realment, les ambicions dels valencians. I en això també vostés tenen un paper rellevant. No és possible que, per una banda, se diga que sí, que estem d'acord i que anem a treballar junts i, després, ràpidament, se faça el contrari.

¿Què és el que ha passat esta setmana? Esta setmana hem rebut dos comunicacions: una dient que hem de pagar els 18,9 milions; i l'altra dient que hem de donar tota la informació sobre el cas Gürtel. Eixes coses són coses que no ens ajuden. I el que necessitem ara, d'una vegada per totes, és que el Govern d'Espanya complisca la seu paraula en els valencians. I per això ja li dic també que nosaltres, malgrat no tindre cap comunicació oficial, demà mateix, quan es reunisca el Consell, nomenarem el professor Pérez com a representant de la comissió d'experts, (veus i aplaudiments) per a agilitzar... No, no, perdona. No, no, perdona. No, no. No, ja era hora de què? No, no. Bé, n'estan d'acord, eh?...

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

...m'alegre que n'estiguem d'acord i que el professor Pérez els done (inintel·ligible) ...

Li ho dic, ho anem a fer, sense cap document, sense cap paper, sense cap comunicació del govern, exigint-li ja, d'una vegada per totes, al senyor Montoro, ara ja ministre en totes les funcions, que convoque eixa comissió d'experts que va anunciar gràcies a una proposta del president de La Generalitat, i que encara avui no ha posat en funcionament.

Ho anem a fer i ho anem a fer, i espere, l'únic que espere és que la lleialtat que hui diu que va a complir, la complisca fins a les darreres conseqüències. Estic convençut que això serà el millor paper que podem fer tots al poble valencià.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Sí, senyor Rubén Ibáñez, per a repreguntar, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Señor presidente, permítame que le diga que le he visto un poco descolocado. Agradezco que ya tenga claro el nombre de la persona que va a designar, aunque lo haga sin convocar a la comisión que a tal efecto esta cámara nombró. Pero bueno, estamos acostumbrados.

Y es que al final, qué larga se le está haciendo a usted esta legislatura. «En valencià, li diríem que se li está fent bola, senyor president.» Y es que con engaños, mentiras e incumplimientos, el camino se le hace cuesta arriba. Usted dijo en su investidura, *Diario de Sesiones* de 25 de junio de 2015, que tendría el máximo respeto a este parlamento.

La vicepresidenta, en este mismo *Diario de Sesiones* decía que el deber del gobierno era garantizar que esta cámara no solo vigile al gobierno, sino que indique cuál es el camino a seguir del ejecutivo. El gobierno cumplirá lo que decidan las Cortes.

Esta cámara acordó el 15 de septiembre que el Consell dotaría de un fondo de 150 millones para los ayuntamientos, y usted lo ha incumplido. En año y medio, señor presidente, usted ha traicionado su palabra.

Y por eso, le pregunto: ¿qué valor tienen para usted las resoluciones aprobadas por la mayoría de estas Cortes y por qué incumplen las resoluciones y el Consell da la espalda a la «veu dels valencians»?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Conseller d'hisenda, contestarà.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

President.

Senyor Ibáñez, se supera cada dia, se supera cada dia. És a dir, per una banda volen retallar-nos 1.325 milions, que està tot l'any diguent el mateix, que per què hem ficat 1.325 ficticis. Això vol dir que cal retallar 1.325 milions, perquè no siga fictici. Per tant, per una banda lleva diners. I per altra banda, m'està demanant que fiquem més diners. És a dir, és la quadratura del cercle. És una cosa i la contrària. Escolte vosté, una mica de coherència.

Per cert, açò és una administració seriosa, i quan se demana una cosa, se demana per escrit. Nosaltres el dia 7 de setembre li vam dir al senyor Montoro que mos diguera els termínis i la manera en què havíem de nomenar eixe PEF. Quina ha sigut la resposta? Cap. Cap, fa més de dos mesos (*aplaudiments*) i no n'hi ha cap. Quina falta de seriositat institucional. Quina manca de respecte al govern dels valencians.

Quina manca de respecte a este parlament, que va aprovar 1.325 millions, i vosté (*remors*), davant d'una llei... Perdó, senyor Ibáñez, perdó, eh, perdó. Escolte, vol que li ensenyem el paper? Li ensenyem tots els papers que vullga. Mire vosté, ací n'hi ha una llei del poble valencià (*aplaudiments*) que 1.325 millions, que vosté es vol carregar. Senyor Ibáñez, senyor Ibáñez, m'agraden cada dia més les seues intervencions, què vol que li diga. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor...

Senyories, atengam l'oradora, que està en l'ús de la paraula. Té vosté la paraula per un minut.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Señor presidente, habla usted de ejecutar los acuerdos de esta cámara, y mi compañero ha hablado de un acuerdo de esta cámara. Ahora le hablaré yo de otro acuerdo de esta cámara, votado por mayoría de esta cámara, con el respaldo de Podemos, de Ciudadanos y propuesto por el Partido Popular: ejecutar el cien por cien del presupuesto del año 2016, de política social.

Y mire, le diré, en los presupuestos de este año consta que usted debe 443,2 millones de euros de política social, de un presupuesto de 1.000 millones de euros. En inclusión social y en igualdad, solo han pagado las nóminas. Deben el 76% y el 85%. En igualdad, el 51%. En menores, se deben 50 millones de euros. En diversidad funcional, 79. En centros de mayores, 148. Y en dependencia, 107.

Señor presidente, ¿piensa usted cumplir el compromiso de esta cámara de pagar el cien por cien de los compromisos presupuestarios de inclusión y política de igualdad, y pagar de aquí a final de año los 443 millones de euros que debe usted del presupuesto del año 2016? ¿Cree usted que, debiendo este dinero, puede usted delegar a los ayuntamientos competencias, sin dotarlos de un marco estable de financiación?

¿Creen ustedes que son creíbles nuestros presupuestos, si no están pagando lo que deben y si les están transfiriendo las competencias? ¿Piensan ustedes hacer caso a las resoluciones de esta cámara y piensan ustedes pagar de aquí al 31 de diciembre los 443 millones de euros que deben de política social?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell, a la qual donem la paraula. Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyora Catalá.

Mire, en execució de pressupost, ajudes directes a la gent, ajudes directes, prestacions directes, a data 30 de setembre, en 2015 ja portàvem 84 milions més que el que vostés portaven en 2014. A 2014, 172 milions més que vostés. És a dir, en dos anys de pressupost d'este govern tenim 172 milions més pagats a estes altures que tenien vostés en 2014. Vosté entén la diferència entre el que vostés feien i el que fem nosaltres?

Vosté sap que enguany als ajuntaments per a la valoració de la dependència se'ls ha pujat un 101% el pressupost? És a dir, s'ha doblat el pressupost als ajuntaments. Vosté sap que el global de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives als ajuntaments creix 38 milions d'euros? 38 milions d'euros que és pràcticament el mateix que el fons de cooperació municipal. Vagen vostés sumant, i a la millor sí que estem complint les resolucions de Les Corts. Perquè això són diners directes als ajuntaments. 38 milions d'euros més que l'any passat.

Si això no és un marc de finançament estable i un marc de finançament que, lluny d'ofegar els ajuntaments, que és el que feien vostés, els dona oxigen als ajuntaments, que vinga deu i ho veja. I per cert, diga-li a Montoro que la llei de racionalització dels municipis el que va ésser en sentit contrari del que vostés estan defensant. Vegen a vore si no criden tant ací i li diuen més al Govern d'Espanya, al govern de Rajoy que deixe d'ofegar els ajuntaments. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, passem al següent grup parlamentari, i en este cas la pregunta de control la formularà el Grup Compromís, i la formula el seu síndic Fran Ferri. Quan vosté vulga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, hui la pregunta de Compromís versarà sobre un aspecte que afecta els pressupostos de 2007, que afecta els recursos per a millora la vida dels valencians i les valencianes, i no és una altra que les mesures de lluita contra el frau fiscal. Ací hem parlat moltes vegades que el problema no és la despresa, sinó que són els ingressos. Per cert, si

parlem d'ingressos, i ací la senyora Bonig també ha parlat d'ingressos abans, estaria bé que el Partit Popular fera ús de la seua bona voluntat.

Perquè això que diu, vosté coneix és la frase esta de comptes clars, amistats llargues, o «cuentas claras, amistades largas», estaria bé que el Partit Popular pagara la factura de la Ciutat de les Arts i de les Ciències, i que pagara també la factura de Fira València. Així també tindríem (*aplaudiments*) més ingressos per a fer front al finançament local.

Però abans també teníem un problema de comissions i de corrupció, però afortunadament la ciutadania valenciana va decidir que el govern de «tots a la càrcel» passara a l'oposició. I eixe problema d'ingressos de què li parlava té molts fronts. El primer i principal i fonamental és el sistema de finançament injust. No vaig a estendre'm perquè ja hem parlat moltes vegades d'esta qüestió en estos Corts. S'acaba de parlar ara mateixa.

Rebem menys del que necessitem per a executar les nostres competències. Paguem com a rics, però som un territori empobrit per les nefastes polítiques que durant dècades han fet els governs anteriors. El segon front és la reforma tributària. I ja tenim sobre la taula una proposta, la del seu Consell, en la línia d'allò que necessitem: generar més ingressos de la manera més justa. Que qui més té haja de contribuir més a la qualitat de vida dels valencians i les valencianes. Perquè és de justícia i és de sentit comú.

Perquè, senyor president, entre la ciutadania, existeix la sensació estesa, en bona part d'eixa ciutadania, que sempre són els mateixos els que paguen els impostos. I el pitjor de tot és que eixa sensació té part de realitat. Perquè, com no va a tindre part de realitat, quan el govern a Madrid, a Madrid s'aproven amnisties fiscals per a grans defraudadors, per a grans fortunes, que tenen els seus recursos en paradisos fiscals sense declarar?

Com no van a tindre eixa sensació els ciutadans, quan escolten a tota una advocada de l'estat dient que la famosa frase «hacienda somos todos es solo un eslogan publicitario»? Com no va a pensar això la ciutadania? I davant d'això, què pensen els autònoms, que s'esllomen per a pagar l'IVA a final de mes? O els treballadors en nòmina, que paguen religiosament les seues contribucions al benestar de tots els valencians i valencianes?

Ací no estem en el debat clàssic entre els partits liberals que volen menys despeses i una administració limitada. O els partits que volen més inversió pública, com els països més avançats. No, no estem parlant d'això. Estem parlant d'un debat més de base. Els diners públics, han d'anar empreses d'amiguets o han d'anar a finançar amb microcrèdits a xicotetes i mitjanes empreses?

Els diners públics, han d'anar a unclar casos de manipulació, com el de Canal 9, o a reactivar tot el sector audiovisual valencià d'una forma sostenible i amb criteris de servei públic? Els serveis públics, han d'anar a sobrecostos i tres per cents en la construcció de col·legis o han d'anar a eliminar els barracons?

No és un debat sobre interventionisme o no. És un debat entre *mangarrufisme* i bona gestió. I eixe debat és el debat de